

Да дате прилику и мени да кажем коју реч, поводом данашњег дана и празника.

Велики је ово дан и велики Светитељ Божији кога славимо данас, Свети Великомученик Артемије.

Као што је познато у Цркви Православној све што постоји, све што имамо, имамо од Пастироначелника Господа Исуса Христа.

Ако ћемо подвижнике он је први подвижник, јер је постио четрдесет дана, и четрдесет ноћи, ништа не једући.

Ако ћемо мучеништво, он је највећи мученик, страдалник за род Српски без икакве своје кривице или заслуге. Јер чак и непријатељи његови посведочише да се на њему не нађе кривица, ни превара у устима његовим.

Ако ћемо служење ближњему, он је највећи слуга био роду људскоме. Хранио гладне, исцељивао болесне, васкрсавао мртве, давао вид слепима, давао моћ говора немима, и на крају дао је за све нас своју крв, своје тело за храну у Светом Причешћу. Он је пример свега доброга и великога у Цркви његовој Православној.

Ако ћемо служење Архијерејско, он је први и врховни Архијереј. Пример и углед за све остале Архијереје Цркве Божије, који њега имају за пример, у њега гледају, и његов пример следе.

Тако је и Свети Великомученик Артемије, имајући чврсту веру у Господа Христа пострадао великим страдањем, зато се и зове Великомученик.

Имамо мученике, имамо и Великомученике.

Мученици су они који су животом својим посведочили веру своју, и били ликвидирани, убијени за своју веру. А Великомученици као што је Свети Георгије, Свети Димитрије, Свети Артемије и још многи неки, они су после великих и тешких мука, положили душу своју за Господа свога. Такав је Свети Артемије био, и све је то испуњење Јеванђеља Христовога, који је прорекао и рекао својим ученицима:

„У свѣшѹ ћѣше имашѹ невоља, али се не бојше, јер ја ѿбедих свѣшѹ. Гониће вас, ѿроіониће вас, убијаће вас имена моја ради. Јер ако мене ѿрошѣраше, изінаше, и вас ће ѿроіонити. Ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати. А све ће вам ово бити за сведочанствѹ њима и незнабошцима. Изводиће вас ѿред судовѣ, ѿред кнезовѣ, ѿред царевѣ, биће вас и убиће вас мислећи да Боіу службу чине.“

Ето нека Бог опрости, али у неком малом виду, сви ми данас пролазимо тај пут страдања за Господа Христа. Уместо велелепних цркава које су наши Свети претци подизали, задужбине за свој народ, ето ми смо принуђени да се састајемо по Катакомбама, по гаражама, по шупама, како је где могуће.

Али Господ је рекао да је свуда земља Господња, и да се Богу можемо молити свуда и на сваком месту. И то је што се данас догађа у нашој Српској Цркви уствари испуњење тога пророштва Господа Христа.

Који је још рекао и предрекао зашто ће то све тако бити. Јер каже: „Омрзнуше на мене и на Оца мога“.

У чему се та мржња огледа?

Пре свега у неверовању у Његову истину, у Његову реч, у Његово Јеванђеље. Таквих је било кроз историју Цркве много, разних јереси, разних заблуда, разних лутања и скретања и десно и лево. И данас на жалост и у нашој Српској Цркви, има много оних који су залутали, који су се удаљили од правога Светосавскога пута, од пута који су Свети Апостоли оставили, њихови наследници Свети Оци утврдили, Свети Сабори одогматили.

Па зато данас некако је омилело многима, па и међу највишим чиновима Цркве овоземаљско благо, и због угађања људима, и људским слабостима, пристајемо на све и на свашта. И на папизам, и на екуменизам, и на глобализам, и на све друге заблуде које савремени свет измишља и шири у нашем народу. Господ је то знао и предвидео. Једном приликом је рекао „Небесете“ него: „А када дође Син човечији, по други пут еда ли ће

наћи вере на земљи“?

То је једна страшна опомена, али је и утеха да ће његова Црква трајати и постојати до свршетка света и века. Јер је рекао да његову Цркву ни врата пакла неће надвладати.

Предвидео је он и прорекао, да ће Црква у задње време бежати у пустињу од зла које долази у пећине, и да ће тамо бити сачувана до краја света и века, до другог доласка Господњег, када ће доћи да свакоме да по делима његовим.

Ми треба да смо Богу благодарни, и да се духовно радујемо, што без обзира на наше слабости и грехе, бројимо се у оно мало Христово стадо, коме је Господ рекао: *„Не бој се мало сѣадо, јер би воља Оца вашеї небескоїа да вам даде Царсѣво“*.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Светог Великомученика Артемија, и осталих Светитеља и угодника Божијих, из рода Хришћанскога, и из рода Српскога, дао да будемо и останемо на томе путу, на путу истинског исповедања вере Православне, да останемо на путу Светога Саве, и да тако дочекамо да нас Господ препозна и призна, и прими у своје Царство Небеско, када дође време да одавде пођемо.

Нека је још једном хвала свима вама браћо и сестре, монасима, монахињама, и свима вама осталима који сте данас дошли, да ето обележимо овај скромни јубилеј, скромни празник, имендана Светог Артемија чије ја име носим.

Нека би Господ дао свима спасење на многаја и благаја љета.

Амин!